

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Udrag fra Sørgedigt i Anledning af Christian Stockfleths Hustru Adolphine Christine Rostgaards Død

Citation: Stub, Ambrosius: "Digte", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 139. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub01val-shoot-idm140613724271296/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Her laae en taallig Siel bespendt med sidste Ture,
Ja fandt sin Afskeeds-Tid bag Verk og Vee at lure:

¹⁵⁰ Her stoed een raadvild Mand bespendt i Barm og Bryst
For Døden kom saa nær hans Øynes Liv og Lyst.

Saa dyp dig nu, min Pen, i Tusind salte Taare,
Der flød paa Timen af min Stochfleths Kind saa saare;
Hand krympet sig saa hart, da Dødens Voldsom Haand

¹⁵⁵ Greb fat ved Knuden paa det kiære ægte Baand.

Hans matte Rostgaard laae med Aanden paa sin Læbe,
Og kunde knap sin Luft igiennem Halsen slæbe:
Imidlertid saa blev hun meere varm og vaad
Paa Haand, paa Kind og Bryst af Mandens hyppig Graad.

¹⁶⁰ Hvad vil du (var hans Ord) hvad vil du alt saa fage,
Min Engel, flyve bort, ja korte mine Dage?
Hvad iiler du saa fast? O søde! kom ihu,
Vor Samlings-Glæde var ja dog saa spæd endnu.

Betenk, Elskværdigste, hvor ømmelig og nøye

¹⁶⁵ Vi fulgte Begge To hver andris Nik og Øye!
Betenk din Kierlighed, der svigted? om du skrev,
Din Hierte-knyttet Ven saa haardt et Skilsmis-Brev.

Betenk, o Lydigste! vor Faders høye Alder,
Hvor u-fordøyelig din Død hans Hierte falder,

¹⁷⁰ Betenk, o Dydens Barn hvordan vor Moder vil
Dog gremme sig, i fald dit Liv kom noget til.